

når man kan samle flere hundrede mennesker til et møde i København omkring den måde, de vil have et samfund styret på, så er det altså ikke kun en enkelt mands værk og en enkelt mands skrivelser, der er årsagen, og at det hele vil holde op, hvis den pågældende mand bliver straffet.

Men det er et interessant problem: Hvad gør man i sådan nogle forbindelser? Det er præcis det samme, som jeg sagde tidligere i forbindelse med antiterrorpakken, hvor vi forbyder nogle foreninger. Jamen hvad er der inde bag væggen, selv om vi maler skiltet over? Hvad er det for nogle mennesker? De er der jo stadig væk, de har de samme holdninger.

Så vi ønsker denne organisation forbudt ved lov. Ligeledes skal tilførsel af alle de midler, som de måtte få tildelt fra enhver offentlig institution, stoppes. Det må jo medføre, at hvis den pågældende forening bliver forbudt, så vil den heller ikke kunne få tilskud af nogen art fra offentlige myndigheder.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu har såvel hr. Per Dalggaard som fru Elisabeth Arnold gentagne gange under denne her debat fremført det synspunkt – hr. Per Dalggaard måske sådan mere opgivende end fru Elisabeth Arnold – at gør vi slet ingenting? Tager vi slet ikke problemet alvorligt? Er der slet ikke noget at gøre? Virker vores grundlov overhovedet ikke? Virker vores straffelov overhovedet ikke?

Jeg må sige, jeg mener bestemt, at vi kan gøre noget. Og jeg mener bestemt, at debatten i dag viser, at vi klart og utvetydigt, uanset politisk ståsted, tager afstand fra de udtalelser, som der er fremkommet.

Kl. 17.10

I min tale, som var 13 sider lang, omhandlede de 11 sider de skridt, vi kan tage med lovgivningen i hånden. Det synes jeg er et meget klart signal om, at regeringen ser på det her med allerstørste alvor; men vi bliver altså nødt til, og vi vil til enhver tid holde fast i den måde, vi har fordelt arbejdsopgaverne på i vores samfund.

For det første: Politiets efterforskning må gå sin gang med henblik på at afklare, om der er grundlag for at rejse tiltale mod enkeltpersoner i foreningen for overtrædelse af straffeloven. I givet fald må straffesagerne føres til ende. Hvorvidt der kan være grundlag for at indlede en sag om opløsning på baggrund af de udtalelser fra foreningen, som de er kommet med, det kan vi ikke afklare, før vi har domstolens vurdering

af, om der overhovedet foreligger et strafbart forhold.

Næste fase vil i givet fald være en meget grundig undersøgelse af, om de udtalelser kan være som led i foreningens øjemed, og jeg har nævnt, at det efter retsplejeloven er den almindelige anklagemyndighed, der har kompetence til at rejse sager ved domstolene om opløsning af foreningen.

Med andre ord: Vi har redskaberne til rådighed. De redskaber bliver brugt i den rækkefølge, som vi nu engang har vedtaget at de skal bruges.

Jeg synes, det er forkert, at der ved den her lejlighed er nogle, der forsøger at dele Folketinget op i to forskellige hold, hvor den ene vil forsøge at gøre noget ved det her problem, tager problemet seriøst, og det andet hold skulle give udtryk for, at hvis ikke man støtter det her beslutningsforslag, så er det nok, fordi man er ligeglad.

Der er ingen, der er ligeglad i det her Folketing, og jeg synes, at den klare politiske afstandtagen, der kom fra samtlige politiske partier fra den dag, hvor løbesedlen blev offentligt kendt, var et meget klart signal til alle de grupper, der overhovedet følger med i debatten, om, at vi ikke vil finde os i det, at det er i strid med alt, hvad vi kæmper for, i strid med den måde, vi har indrettet vores samfund på.

Så jeg må altså endnu en gang understrege, at jeg synes, det er ærgerligt for debatten i dag, der så ellers har været meget god omkring bl.a. racismeparagraffen, at der er nogle, der forsøger at gøre det her til en debat om, hvorvidt man synes, at Hizb-ut-Tahrir er en modbydelig bevægelse eller ej, og at vi ikke skal gøre alt, hvad der står i vores magt for at tage afstand fra dem.

Men regeringen vil altså holde fast i, at vi er ganske trygge ved de tiltag, der allerede er iværksat, herunder ikke mindst politiets efterforskning, og det må være den rækkefølge, vi tager tingene i.

Så kan vi i mellemtiden som ansvarlige politikere, og det kan alle andre inklusive muslimske organisationer, der måtte være forurologiet over denne her løbeseddel, tage aktivt del i debatten og fortælle, at vi tager afstand fra det her til hver en tid.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Per Dalggaard talte om, at Folketinget var handlingslammet. Betyder det også, at hr. Per